

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 540/2011-103

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2012 v konaní o sťažnosti I. H., Z., a spoločnosti I., s. r. o., Z., zastúpených advokátom doc. JUDr. J. C., CSc., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivý proces a práva na prejednanie veci súdom zriadeným zákonom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 ObdoV 19/2009 a jeho rozsudkom z 31. mája 2011 takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o sťažnosti I. H. a spoločnosti I., s. r. o., **z a s t a v u j e .**
2. **Z r u š u j e** rozhodnutie o odložení vykonateľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 137/2008, 2 Obo 138/2008 zo 14. januára 2009 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 ObdoV 19/2009 z 31. mája 2011.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. októbra 2011 doručená sťažnosť I. H., Z., a spoločnosti I., s. r. o., Z. (ďalej len „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivý proces a práva na prejednanie vecí súdom zriadeným zákonom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 1 ObdoV 19/2009 a jeho rozsudkom z 31. mája 2011.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 540/2011-52 z 23. novembra 2011 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval najvyšší súd, aby sa vyjadril k prijatej sťažnosti a ku vhodnosti ústneho pojednávania. Najvyšší súd sa do rozhodnutia ústavného súdu k prijatej sťažnosti nevyjadril.

Na výzvu ústavného súdu sťažovatelia prostredníctvom právneho zástupcu listom z 20. januára 2012 oznámili, že nesúhlasia s rozhodnutím veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Následne podaním z 31. januára 2012 sťažovatelia v celom rozsahu zobrali podanú sťažnosť späť a navrhli, aby ústavný súd konanie o sťažnosti zastavil. Spätvzatie sťažnosti sťažovatelia bližšie neodôvodnili.

II.

1. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Pri prerokovaní späťvzatia sťažnosti ústavný súd nezistil dôvody, pre ktoré by v záujme ochrany ústavnosti toto nepripustil. Preto rešpektoval vôľu sťažovateľov a vychádzajúc z princípu „nemo iudex sine actore“ konanie uznesením zastavil (bod 1 výroku uznesenia).

2. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 540/2011-52 z 23. novembra 2011 využijúc svoju právomoc danú mu ustanovením § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde odložil vykonateľnosť rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 137/2008, 2 Obo 138/2008 zo 14. januára 2009 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 1 ObdoV 19/2009 z 31. mája 2011.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

Sťažovatelia vzali sťažnosť späť, čo ústavný súd pripustil a následne rozhodol aj o zastavení konania. Keďže pominuli dôvody, pre ktoré sa dočasné opatrenie nariadilo, ústavný súd podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde rozhodol o jeho zrušení (bod 2 výroku uznesenia).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2012